

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Ulrika Nielsen ger nya perspektiv på vårt dagliga umgänge med föremål – nya boken "Tingen" är en av hennes allra bästa
Möller-Sibeliuss, Anna

Published in:
Vasabladet

Published: 02/04/2022

Document Version
Accepted author manuscript

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Möller-Sibeliuss, A. (2022). Ulrika Nielsen ger nya perspektiv på vårt dagliga umgänge med föremål – nya boken "Tingen" är en av hennes allra bästa. *Vasabladet*. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2023030329463>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Vi köper förändring men tingen börjar likna oss

Intresset för skräp och föremål är påtagligt idag. Litteraturforskare funderar på skräpets estetik och tingens sammanhang. Ellen Frödin disputerade nyligen vid Stockholms universitet på en avhandling om ting, människor och materiella relationer hos Henry Parland, James Joyce och Virginia Woolf, för att ta ett exempel.

I sin nya bok "Tingen" – genrebestämd som "diktesä" – hakar Ulrika Nielsen på denna trend och följer också upp ting-spåret som hon var inne på i sin förra bok "Korta texter om det öppna och ouppklarade" från 2019.

Att frågor om människans förhållande till ting, skräp och avfall engagerar är inte så konstigt med tanke på hur medvetna vi tvingats bli om vår konsumtion i ett ohållbart västerländskt överflöd, om behovet av sopsortering, återvinning och cirkulär ekonomi, om de accelererande klimatproblemen. Det finns hos många en längtan efter att leva enkelt och minimalistiskt, samtidigt som intresset för inredningstrender, boende och prylar hålls vid liv av marknadsföring och företag som behöver sina kunder.

Nielsen behandlar alltså aktuella och angelägna frågor som angår envar. Alla har någon relation till ting, men för de flesta är den antagligen av mer praktisk än filosofisk natur. Vi sorterar våra sopor, städar våra hem, pysslar om våra grejor utan att fråga oss var gränsen går mellan ting och skräp, vad det är som ger ett föremål dess värde, vilken betydelse som uppstår ur sakernas sammanhang eller vad tingen gör med oss själva.

När Nielsen tar upp frågor av det slaget känns de så självklart viktiga, så nära till hands att man förvånas över hur mycket oupptäckt vårt vardagliga umgänge med ting rymmer och vilka existentiella perspektiv föremål öppnar upp:

"Du är ett gravitationsfält. / Tingen samlar sig omkring dig / och inuti dig själv pågår ett arbete / för att du inte ska sjunka allt djupare / neråt, inåt, mot den anonyma kärnan."

Nielsen skriver om hur fasterns alla saker befinner sig på drift efter hennes död då de förlorat sin gravitationspunkt och hur en del bildar nya kompositioner när de kommer in i andra sammanhang. Till exempel reproduktionen av Jean-François Millets 1800-talsmålning Aftonringningen som inte alls passar in i diktjagets Stockholmslägenhet, men som fyller sin funktion just därför.

Hon skriver om faderns obehag för prylar, hans motto att "en säng, ett bord, en stol" är nog och om den trygghet som masstillverkat tingeltangel inger hennes mor – och om hur en motsvarande skillnad som finns mellan dem löper genom henne själv.

Hon skriver om hur skärvorna av en askkopp från Marrakech bara måste grävas ur dammsugarpåsen och limmas ihop, om makens envetna sökande efter just det rätta armbandsuret, om olästa receptböcker som någon välmenande gett, om mängden plastburkar i kökslådorna, om kläder som är för rena för att tvättas och för smutsiga för garderoben, om barndomens dockkläder i lysande rött och gult som bar löften om en mer bländande värld. Och om hur vi köper saker för att förändras fast det egentligen är tingen som börjar likna oss.

Nielsens bok ramar in av en inledande och avslutande text om den tomma lägenhet som är havande med ingenting och om huset som bara har skuggor, ljus, luft och en växt. I övrigt fylls diktessän av föremål i långa katalogliknande uppräkningsrader, av prylar som belamrar köksbord och hyllor, skåp och förrådsutrymmen, av allt som med tiden samlas i ett hem. Ska man tömma eller fylla, spara eller slänga, försöka få fri sikt eller förvalta minnen och mening? Perspektivet kan skifta, ambivalensen bryta fram: prydnadsdynorna kan plötsligt te sig ovidkommande, tingen röja en frånvaro. Vem är man själv i allt detta?

”Tingen” är en tankeväckande och engagerande bok som känns både lättillgänglig och moget djuplodande i sina självbiografiska reflektioner, och som får en att stanna upp och fundera över vilka saker man själv är en gravitationspunkt för och vad detta gör en till. Jag tycker att boken är en av Nielsens allra bästa.

Anna Möller-Sibeli